

Overweging Christus Koning 2016

thema: het houdt niet op

Samuel 5, 1-3 en Lucas23,35-43

Proberen we ons de situatie zoals Lucas die schildert voor te stellen. Een grote menigte kwam op de been rond de kruisen met de misdadigers. Het was geen uitzonderlijk beeld om zo te straffen. Op die dag was er extra aandacht, er hangt iemand aan het kruis, waar ze niet echt raad mee weten, iemand van wie iedereen weet dat hij geen misdaad heeft gepleegd. In tegendeel, hij wekte bewondering en er werd veel over hem gepraat. Waar hij kwam, werd met name het gewone volk enthousiast; ze hadden het gevoel dat ze werden gezien en gehoord, liefst gingen zo met hem mee, het voelde of er weer toekomst was...

Ze hebben hem opgepakt, de machthebbers, omdat ze bang werden voor het verzet dat hij zou oproepen door het enthousiasme en de hoop die hij uitstraalde .

De enige reden waarom ze hem konden kruisigen was, door hem koning van de Joden te noemen, met die titel zou hij een bedreiging zijn voor het keizerlijke gezag in Rome en het verleende gezag aan de landvoogden en de Wetsgeleerden in Israël en in Jeruzalem met name..

Tegenover Pilatus ontkent Jezus niet dat hij koning is, maar een koning van een andere orde, niet afhankelijk van mensen en de macht waarvan zij dromen...

Daar staan ze de leiders en het volk, red jezelf man als je koning bent.

Jezus zegt niets, hij laat het gebeuren, lijkt het. Of toch niet?

Lucas ziet wat er daarnaast ook gebeurt, en hij hoort de laatste woorden van Jezus: 'Ik verzeker je, vandaag nog zul je met mij zijn in het paradijs'. Het zijn de woorden die Jezus spreekt tegen wat wij zijn gaan noemen de goede moordenaar, de man naast hem aan het kruis die spijt betoont.

Lucas, van de evangelisten de man die het meest geboeid wordt door de barmhartigheid, en wat vergeving en verzoening kunnen bewerkstelligen, hij wordt diep geraakt door door de koninklijke houding van Jezus. Hij is zoals een koning moet zijn, dat voelen alle mensen rond dat kruis, hij is anders, je raakt hem niet door hem te bespotten, te martelen, ter dood te brengen zelfs, hij is van een andere wereld, een wereld die perspectief biedt omdat er hart en oog is voor de kwetsbare mens, daar gaat het om, daar zet hij zich met hart en ziel voor in. Jezus komt op een bijzondere, op een echte manier, mensen nabij, mensen laten zich raken en komen in beweging.

Jezus wordt omwille van zijn houding een universele koning, iemand die alle uiterlijke macht niet nodig heeft, iemand die in de diepste duisternis het vertrouwen niet verliest, er is redding voor hemzelf en de misdadiger,

dat weet hij zeker. Hij **is** een koning aan het kruis. Hij vraagt vergiffenis voor zijn moordenaars, hij slaat niet terug en gaat de lange en vaak eenzame weg van vergeving en begrip.

Jezus is net als David, waar de lezing aan het einde van de viering over gaat. Van Godswege zijn ze gezonden om werk te maken van het oude visioen van – God onder de mensen - , een koning die borg staat voor vrede en gerechtigheid, een koning die wil dienen en daardoor tot zelf wordt voor mensen, en hen heelt. Eén zinnetje in de tekst van Samuel boeit me bijzonder: 'hier zijn we, uw eigen vlees en bloed'

ik vermoed dat dat gevoel, dat de koning van je eigen vlees en bloed is, dat dat het geheim is van het koningschap van Jezus en David. Dat mensen weten, hij is een van ons, op hem kun je bouwen en met hem hebben we toekomst en kun je geschillen en verschillen overbruggen. Deze koning weet zich gedragen door zijn volk, dat is een voorwaarde om de koning zijn die hij wil zijn, zonder zijn volk kan hij niets, ze hebben elkaar nodig.

Aan dit koningschap komt geen einde, het houdt niet op, nog eeuwen na hun dood kunnen we ons spiegelen aan hun voorbeeld van dienaarschap, ondanks dat ze weten dat het kwaad niet de wereld uit is, ze gaan eraan staan, steeds opnieuw, ook tot het bittere eind, dat is de zekerheid die ze ons geven. *Amen*